

המועמד נאות לקבל את התפקיד.

★★★

מתיחה למתחנים

בחינות נמשכו כארבע שעות. כל העת נמשכו הלחישות במסדרון בחוץ, כי "זוהי מתיחה". כמעט כל אתר מנהלים נכנס והביע את חשדו. אך למראה פרצופם הנעלב של חברי ההוועדה התנצל מיד על חשדנותו החולנית והמיותרת. לעתים גבר המתח בחדר, כשהסטודנט הנבחר הבחין בסתירה בדברי שניים מהבחנים, או כשקצה אחד המקרופונים בצבץ לפתע מתחת לנייר. אולם איש מהנבחנים לא טרם לבצע כל ניה שהוטל עליו: לשיר, לרקוד, לרקוד קטעים, להצטלם בפרופיל ובאנפוס, במשקפים ובצלצלים, ואפילו לבחור לעצמו שם ליעו מצלצל, למקרה שיצליח כ"כוכב". שני הסטודנטים למקרא שבין הנבחנים לא הביעו תמיחה כיצד מצוי עגל הזהב שעה שלפי המקרא הוא הושמד. לאחר כארבע שעות גדושות, כשהברי הצחת היו סחוסים לחלוטין, המתניו בחוץ לתורם עוד כעשרים נבחנים. הם נתבקשו לבוא להבחן בשבוע הבא. האחרונה שנבחרה הייתה סטודנטית חנינית ושופעת בטחון עצמי, שהביעה נכונות לבצע כל מה ש-

איר המזל דווקא להם, ולא לחב-בלו עלידי החעדה. כי כל אותו דווקאיה וכל אותה ועדת-קבלה "מתיחה" מיצולתה, שנער-לצורך תכנית הרדיו "הזירות", ובשעה שחבריהם נפגשו עם יקה וענו בלב רועד לשאלותיהם, קטעים והציגו אטיודים, ה קלטה בחדר על ידי שני מיקרופונים סמו-סתרו על שולחנה של "ועדת ה-

★★★

סרטימתח למתיחה

ון לזמן סטודנטים לבחינות כניסה התפתח במוחה של עורכת התכ-קה מיכאלי, אשר שיתפה בסודה ידיתון וראש ועדת-התברות דנטים, יורם אפק. כחדר המתיחה רן של יושב-ראש הסדרות-הסטור-חלק לשניים עלידי מחיצה גדולה. המויעה הסתרו עקיבא ואורן, נאיים של קול-ישראל, ורבקה צו-המיקרופונים, מכוסים בעתונים הרשמו על השולחן הגדול, שלידו ית הקבלה.

שבע בדיוק נדחקו במסדרון ה-רות סטודנטים נרגשים, שלושה דה: עזריה רפפורט (נציגו ה-הבמאי, ואחד המשתתפים בסרט),

את מוכנה לעשות קרחת?

בממונה נראה עזריה רפפורט (במרכז) מתאפק שלא לצחוק שעה שהוא חוקר מועמדת. מימינו רפאל טידור, איש קול-ישראל, ומשמאלו מחבר התסריט דן אלמגור. השאר הם ראשי הסדרות הסטודנטים.

סרטי ישראל

שמיד מבחינים שהם סקנדינבים. אתה ה- איש! איך המת מתגלה אליך בלילה ומספר לך כי נרצח בידי אמך ודודך. האם זה מזכיר לך משהו?"

הסטודנט (ספרות עברית ואנגלית, שנה ב') לא נזכר בשום יצירה ספרותית בה מופיע מין צעיר שכזה. משהו רקוב ב' ארץ דנמרק!

סטודנטית אחרת נתבקשה לקרוא בקול, דרשיה מתוך התסריט — "הסצינה על המרפסת". פנישה הראשונה של אופירה עם פרינס דנמרק, על המרפסת בשכונת נחלת-שבעה, לאור הירח. היא קראה את הקטע ברגש. הוא נראה לה מליצי במקצת, אך אלמגור טען שזהו הסגנון שלו. הסטודנטית (ספרות אנגלית, לומדת שקספיר!) לא ידעה כי קראה, מילה במילה, את תמונת המרפסת הידועה מתוך רומיו ויוליה ליויליאם שקספיר, בתרגומו ה-עברי של רפאל אליעז. כמותה לא הרגיש שום דבר מיוחד בקטע זה וזג הסטודנטים השני שהשתתף ב"סצנת המרפסת".

הגדיל מכולם סטודנט אחר, שנתבקש לקרוא מגיליון נייר שנמסר לו "מונוולוג של סטודנט ביטניק בסלנג של החברה". הוא קרא את הקטע ברגש רב. היה זה המונוולוג המפורסם של המלט, להיות או לא להיות, בתרגומו של שלונסקי, ובי-השמתת השורה הראשונה בלבד. היה זה גם הרגע המסוכן ביותר במתיחה, ורק בנס לא פרצו כל הנוכחים בחדר ומאחורי המחיצה בצחק רועם, שהיה מגלה את הכל ומסכל את מטרת המתיחה.

★★★

הורמונים נשיים למזוקן

"כיצד, לדעתך, יהלום אותך תפקיד "כ" של חתיכה?"

שאלה זו נשמעה די מוזרה, כשהופנתה דחקא אל סטודנט הסון ובעל זקן, שנראה משום מה מופתע במקצת. הוסבר לו כי נועד לו תפקיד אחת התאומות האוסטריות, המתגלות אחריכח כתאומים גרמנים. הוא הסכים לגלח את זקנו. הוא הסכים אפילו לחפש לעצמו "תאומה", בת-זוג. אפילו כאשר נאמר לו שכדי לשבוע נעורה יפה-פיה יהיה עליו לקבל זריקות הורמונים נשיים, שפעולתם פגה לרוב לאחר כשלושה חדשים — לא דחה את ההצעה.

אחד התפקידים בכרט מחייב את בעליו להיות תלוי בקצת אצבעותיו מחלון הקומה השביעית של בנין הסופרמרקט בירושלים, למשך כרבע שעה. "מטעמים תקציביים", הוסבר לסטודנט, "אין באפשרותנו לצלם במונטאז' או בעזרת רשת-הבטחה. היא עליו להתלות מחלון הקומה התמישית או הששית (שביעית — זה מסוכן מדי!) במשך כרבע שעה שלוש או ארבע פעמים, עד שיושלמו הצלומים."

דיעו ליורם אפק: "מוכנים. הכנס את הרא-שון!"

★★★

קרחת לחברות המשדחת

הנבחן הראשון היה סטודנט לרפואה, דה, לדבריו: "לעשות כסף".

"יש לנו תפקיד מתאים שבבילך בסרט", הודיע לו עזריה בקול עמוק ומשכנע. "אין זה תפקיד גדול, שלוש דקות בסך-הכול; אולם הוא מתפרש לכל אורך הסרט. משום כך תימשך הסרטתו כשנה. ה-תהיה מוכן להפסיק את למודי הרפואה למשך שנה, כדי להופיע שלוש דקות על המסך?"

הסטודנט הסכים ללא היסוס. לשלוש הסטודנטיות הבאות הוצעו תפקיד די ליליאן הצרפתייה ורות הגיורת, היוצ-אות במשלחת במצרים, נאסרות ושערן מגור-לח. "יהא עליכן לעשות קרחת מוחלטת, כמו יול ברנר, לפחות למשך שלושת חודשי הצילומים. האם אתן מסכימות?" שאל דן.

האחת הסכימה מיד, אולם בתנאי שציי-לומי הקרחת ייעשו בזמן החופש, כדי שלא תצטרך להסתובב קרחת באוניברסיטה (אגב, קודם לכן קראה בפני הוועדה קטע מהמחזה הזמרת בעלת הקרחת). שניה טענה שהיא מסכימה לעידום, אך מתנגדת בכל תיקף לקרחת. "מוטב גוף עירום מ-ראש עירום", טענה.

בלחש רחי מסתורין ובמבטא צרפתי בולט ומשכנע הסביר רפי טידור למועמדות, כי שום פרטומת לא נעשתה עד כה לסרט. משום ש"ברגע זה ממש מצלמת חוליה צרפתית את הצילומים הדרושים ליד פירמידות. כיון שמסיבות תקציביות לא נוכל לעשות מונטאז', כנהוג במקרים כאלה, תצטרכנה שתי המועמדות לצאת בימים ה-קרובים, כל אחריהן, לתקופה של כאר-בעה ימים למצריים, כדי שיוכלו לצלמן שם ליד הפירמידות."

שהיים הסכימו גם לתנאי זה.

★★★

המלט, הביטניק מדנמרק

חדר נכנס סטודנט נמוך קומה, שחר-חר וממושקף.

"זהו! קפץ עזריה ממקומו בהתלהבות. "זהו בדיוק הטיפוס הסקנדינבי שאנחנו מחפשים!" ומיד הציג לו את תפקידו של פרינס איש דנמרק (ראה תסריט בהקדמה). הסטודנט נבוך במקצת. "מעולם לא ידעתי שאני סיפוס סקנדינבי דקאז!" — מלמל במבטא הרהוק במקצת מזה של שחקניו של אינגמר ברגמן. "דווקא משום כך בחרנו בך!" הרגיעו אלמגור. "תחילה חשבנו שמכס פון-סידוב ימלא את התפקיד, אבל אחר כך החלטנו שנמאס כבר לראות את הטיפוסים האלה,

נטים מדקלם את הדילוג של רומיו ויוליה על המרפסת בחן שנערך להם עלידי ועדת הקבלה. החץ מצביע על-הה ברקה מיכאלי והסתנאים על המיבצע (תמונה למטה).

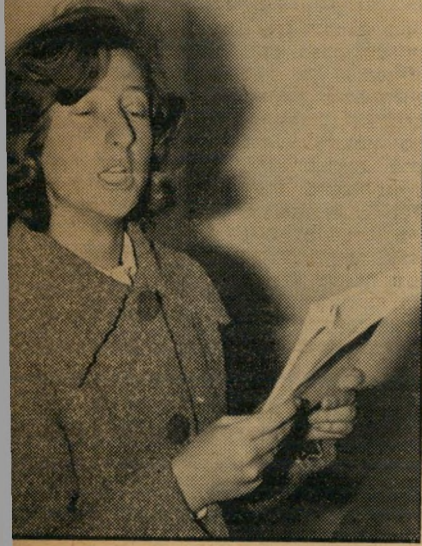
הפזמונאי דן אלמגור ("מחבר הדיאלוגים ויועץ לענייני סלנג של סטודנטים") ורפי טידור, קריין השעה הצרפתית בקול-ישראל (נציג החברה הצרפתית בקרפרודוקציה). שעה קלה קודם לכן נפגשה השלישייה ב-קפה סטרה הירושלמי, וניסתה לחבר על רגל אחת תסריט דמיני ומטופש ככל ה-אפשר (ראה הקדמה). כן סוכמו כמה פרטים נוספים, למקרה של שאלות טרדניות: שם הסרט — גבולות זלב. הבמאי: רוזה ואדים או רובר חוסיין. המטרה: סרטימתח מסחרי במהבנות הגלי-החדש שבמרכזו — חיי הסטודנטים בירושלים.

חברי הוועדה היו ספקנים במקצת לגבי הסטודנטים שיפלו בפח ויופיעו לראיונות. לתדהמתם, הצליחו בקושי לפלס דרך בין הסטודנטים המצטופפים ליד דלת חדר ה-קבלה. הם לבשו ארשת רצינית ונכנסו לחדר בו כבר המתניו שני צלמים מווקנים, עלי כהן ויגאל מן ("צלמי החברה"), והו-

המתחנית

רות בנדטוביץ, שי מתחה את עורכי ה-מתיחה, הציעה להם שתופיע בעירום בסרט.

הנמתחת

מקריאה במלוא ה-פאות קטע מגזוזך, מבלי שהבחינה כלל בגיחוכו של הפקסט. יירדש ממנה, בשעות שלאחר העבודה. לאחר רבע שעה של תשובות, שהקפיצו כל פעם את הבוחנים מכסאותיהם, נתגלה לעזריה, רפי ודן הנרגשים שגם הם נפלו בפח. היה זה "מתיחה" פרטית של יורם אפק, מארח הוועדה בשם הסדרות-הסטודנטים, שגילה לנערה את הסוד, הכין אותה מראש. סיכם אחד המתחנים-הנמתחים את רשמיו: "חבל שהכל נגמר. היו בין הנבחנות כמה סטודנטיות, שעוררו בך את הרצון להתחיל עמן מיד ב... קרפרודוקציה."